

намѣри тази разлика, той по никой начинъ не може да се обѣрка. Гордостъта произтича отъ ума, а щеславието — отъ сърцето. Горделивиятъ човѣкъ е подобенъ на къртица, която тихо, безъ шумъ, отъ никого незабелязана, рови земята. Хората виждатъ тукъ — таме купчинки прѣстъ, но кой ги е изкаралъ навънъ, не знаятъ. Щеславниятъ човѣкъ е подобенъ на кокошка, която, едно яйце да снесе, окрѣква свѣта, всички да чуятъ, че е снесла яйце.

Сега ще нахвърлямъ нѣколко мисли върху гордостъта и щеславието. Гордостъта се дължи на чрезмѣрно развито самоуважение въ човѣка. Щеславието пъкъ произтича отъ желанието на човѣка да има доброто мнение на хората, да бжде обичанъ отъ тѣхъ. Щеславниятъ е човѣкъ на съвременната култура. Той се облича хубаво, по последна мода. Дрехитѣ, обувката му сж всѣкога чисти; вратовръзката, карфицата — добре поставени, на мѣсто; косата му е хубаво, гладко причесана. Щеславниятъ иска да покаже на хората, че е особенъ, че какъвто е отвънъ, такъвъ и отвътре. Той обещава много, изпълнява малко. Като не може да изпълни обещанията си, веднага се извинява. Горделивиятъ е точно обратното на щеславния. Той не обича външно да се представя. Ако не го познаватъ хората, той минава за скроменъ, за смиренъ: не вдига шумъ около себе си, а въ сжщностъ самоуважението е силно развито въ него.